

Trondheims-feltet — Gneis-området — Jotunheims-området.

En kort bemerkning til Hernes' svar.

I sitt svar til mitt innlegg fremholder Hernes at han i sin avhandling «Connections —» først og fremst har behandlet den kaledonske fjellkjedes forløp i Sør-Norge, at den efter hans mening danner en bue. Han skriver at jeg øyensynlig har hatt i tankene om det vestlige gneis-område er «grunnfjell eller kaledonsk» og mener at det spørsmålet har lite med hans emne å gjøre. Det kan jeg ikke være enig i. Skal man finne ut en fjellkjedes forløp, om buet eller rettlinjjet, må man først vite hvilke områder som stemmer overens med hensyn til bergarter og strukturer. Er dette på det rene, er det lett nok å trekke opp linjene. Når man som Hernes skal trekke en linje fra Trondheims-feltet og inn i Gneis-området, bør man ikke unnlate å nevne de forskere som først har utredet sammenhengen mellom områdene, i dette tilfelle Høltedahl og senere Gjelsvik. I all vitenskapelig diskusjon og forfatterskap er det en gyllen regel at den som først har publisert en iakttagelse eller oppdagelse, stor eller liten, også skal krediteres for den ved at hans navn og arbeide i det minste blir nevnt.

Hernes skriver at han har tatt sitt utgangspunkt i Th. Vogts «Revolusjonshistorie» fra 1928, han refererer Vogts fremstilling av den postmellomdevonske (svalbardiske) folding og hva Vogts resultater har å si for det spørsmål han behandler. Det er utmerket at Hernes i dette tilfelle har ydet rettferdighet til en av sine forgjengere. Men når det gjelder arbeider over bergarter og strukturer fra de kaledonske hovedfaser, har Hernes ikke funnet det nødvendig å nevne de forfattere som her har prioritet.

Blindern, november 1958

Trygve Strand